

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobkyně: **D. E.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena Mgr. Rudolfem Axmannem, advokátem,
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**,
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, č. j. ZKI LI-O-16/376/2018-10,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, č. j. ZKI LI-O-16/376/2018-10. Výrokem I. tohoto rozhodnutí žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil usnesení Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Litoměřice, (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 10. 4. 2018, č. j. OR-512/2017-506, jímž bylo zastaveno řízení ve věci námitky žalobkyně proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v části, která se týká parcel č. XA, XB a XC –

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

všechny v tomto rozsudku uváděné parcely se nacházejí v katastrálním území X. Žalovaný současně výrokem II. napadeného rozhodnutí zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 10. 4. 2018, č. j. OR-512/2017-506, jímž byla zamítnuta její námitka proti obsahu obnoveného katastrálního operátu týkající se zakreslení parcel č. XD, XE a XF. Žalobkyně v žalobě zároveň navrhla, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí katastrálního úřadu, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil mu povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně předeslala, že není geodet a velmi těžko získává informace od katastrálního úřadu, který jí z důvodu probíhajících soudních řízení již od roku 2017 žádné informace neposkytuje. Popsala, že po seznámení s obsahem obnoveného katastrálního operátu, jehož platnost byla vyhlášena ke dni 27. 11. 2013, podala námitku, v níž upozornila na nesprávnost zakreslení svých parcel č. XD, XE a XF, neboť měly odlišný tvar, než jaký znala z dřívějších vytyčovacích a geometrických plánů, na nesprávnost údajů týkajících se parcel č. XB, XC a XA, které jsou jedinou přístupovou cestou k jejímu majetku, a na nesprávnost umístění souřadnic bodu 124-65 a délky hranice mezi parcelami č. XE a XC. Podle žalobkyně chybu připustila i paní J., která obnovu katastrálního operátu zpracovala. Žalobkyně dodala, že v době podání námitek nevěděla, že rodina S. a Č. zastavěla parcelu č. XB nelegálními stavbami (které později na katastrálním úřadě legalizovala na základě antedatovaného geometrického plánu), a učinila tak jedinou přístupovou komunikaci k jejím nemovitostem neprůjezdnou, a že obec X změnila v územním plánu parcelu č. XA z komunikace na dětské hřiště. Podle žalobkyně nebyly v rámci obnovy katastrálního operátu stavby na parcele č. XB nikde zakresleny a nevěděl o nich ani stavební úřad, legalizovány byly až v roce 2014.
3. Žalobkyně konstatovala, že zdejší soud jí v rozsudku ze dne 31. 5. 2017, č. j. 15 A 35/2014-68, dal za pravdu a uložil žalovanému povinnost zabývat se i námitkami týkajícími se parcel č. XA, XB a XC. Žalovaný však podle žalobkyně dostatečně nevysvětlil důvody, které vedly k zastavení řízení ve vztahu k těmto parcelám. Zdůraznila, že ačkoli není majitelkou těchto parcel, ani s nimi nesousedí, musí se nějak dostat na své parcely. Žalobkyně podotkla, že argumentace žalovaného neobstojí, neboť na mapě zachycující hranice obnovy katastrálního operátu provedené v roce 2013 je zřetelně vidět hranice mezi touto obnovou a pozemkovou úpravou dokončenou v roce 2004. Skutečnost, že si žalovaný náhle vzpomněl, že předmětné parcely či některé jejich hranice nebyly řešeny v obnově katastrálního operátu, je podle žalobkyně důkazem o netransparentním přístupu správních orgánů, které se všemi prostředky brání přiznat chyby při provádění obnovy. Doplnila, že na zmíněné mapě je zřetelně vyznačen největší problém v přístupové komunikaci, která byla v jednom místě úzká už před zakreslením staveb, které mají na šířku několik metrů. Žalobkyně se proto domnívala, že geometrický plán č. 332-710/2013 byl „*jakýmsi způsobem přizpůsobený*“.
4. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že výkres katastrální mapy digitalizované pomocí vektorizace spočívá v postupném překreslování, podle žalobkyně závisí výsledek na přesnosti pracovníce katastrálního úřadu. Žalobkyně se domnívala, že paní J. udělala několik zásadních chyb, kterými ji poškodila. Žalobkyně poukázala na fotografii pořízenou při nahlédnutí do spisu sp. zn. 15 A 35/2014 vedeného u zdejšího soudu, která ukazuje, kde se nacházely hranice před obnovou katastrálního operátu a kde jsou nyní. Podotkla, že stránka ve spisu je označena slovy „*SOUTISK KDM – PK*“, číslovkou 15 v

kroužku a textem ZKI-LI-O-7/184/2014. Žalobkyně odmítla tvrzení žalovaného, že se jedná o dvě na sobě položené stránky ve spisu, neboť žalovaný nevysvětlil, proč byla tato stránka nazvána „*SOUTISK*“, a žalobkyně si pamatovala, že šlo o jeden list papíru, který nebyl průsvitný. Žalobkyně uvedla, že si v roce 2016 nechala od geodeta vyhotovit velmi podrobnou kontrolu daného území, při které byly z měřických bodů zaměřeny všechny viditelné ploty, zídky, mezníky, kolíky, domy a jiné stavby. V rámci tohoto měření byla žalobkyně informována, že při obnově katastrálního operátu byla posunuta hranice parcely č. XG, a tím byla zvýšena její výměra o 123 m², zároveň však paní J. podle žalobkyně zmenšila všechny její parcely, a to č. XD o 58 m², č. XE o 73 m² a č. XF o 1 m².

5. Žalobkyně popsala, že J. Š. koupil od obce X parcelu č. XG s výměrou 6 676 m², následně z ní oddělil parcelu č. XE o výměře 3 538 m², prodal ji svému bratrovi P. Š. a zbylo mu 3 138 m², avšak po obnově katastrálního operátu má parcela č. XG výměru 3 261 m². P. Š. podle žalobkyně oddělil od parcely č. XH parcelu č. XI o výměře 98 m², tudíž parcela č. XH měla výměru 3 440 m², která se následně zmenšila o 60 m² ve prospěch zastavěné parcely č. XJ. Výměra parcely č. XH tak klesla na 3 380 m², resp. po oddělení parcely č. st. XK o výměře 50 m² na 3 330 m². Žalobkyně dodala, že má-li parcela č. XH ve skutečnosti výměru 3 220 m², chybějících 110 m² není za jejím plotem, nýbrž u bratra P. Š. Zdůraznila, že jí ve skutečnosti chybí 132 m², a to v důsledku práce paní J., která v dané oblasti naprosto zrušila klidový stav. Žalobkyně se proto domáhala toho, aby katastrální úřad vrátil hranici mezi parcelami č. XG a XH i další hranice na původní místo před obnovou katastrálního operátu. Podle žalobkyně soudní znalec Ing. Kaván také dospěl k závěru, že bod 124-65 byl vždy vytyčován na hranici parcel č. XE, XC a XL, ale paní J. jej při obnově katastrálního operátu mylně nahradila bodem 327-68, a proto v roce 2016 podal podnět k opravě chyby v katastru. K této opravě však dosud nedošlo a správní orgány se o předmětném podnětu ve svých rozhodnutích vůbec nezminily. Žalobkyně uzavřela, že všechna tato tvrzení jsou správním orgánům známa a orientují se v nich lépe než ona jako laik.
6. Podle žalobkyně správní orgány pochybily tím, že neprovedly šetření na místě, které bylo s ohledem na množství chyb a nejasností v obnoveném katastrálním operátu nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci. Poznamenala, že v předmětném území platila grafická mapa v měřítku 1:2880, tzn. nejvíce možných nepřesností v evidenci. Podle žalobkyně mají body většinou přesnost 8, což znamená, že kolem bodu vznikne kružnice o průměru 5,76 m a tam všude může být umístěna hranice. Žalobkyně namítala, že správní orgány jednaly v rozporu se základními zásadami správního řízení upravenými v zákoně č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), porušily zásadu legality (§ 2 odst. 1), zásadu šetření práv nabytých v dobré víře (§ 2 odst. 3) a zásadu materiální pravdy (§ 3). Ačkoli se jednalo o obnovu katastrálního operátu přepracováním a katastrální mapa měla být pouze převedena z grafické do digitální podoby, vznikly podle žalobkyně v důsledku obnovy katastrálního operátu zcela nepřiměřené odchylky od původního zaměření, a tím byla podstatně zmenšena výměra pozemků žalobkyně a zúžena jediná přístupová cesta k nim. Zdůraznila, že nově zakreslené hranice ani přibližně neodpovídají hranicím, které byly vyznačeny v původním katastrálním operátu a které jsou nyní reálně vytyčeny. Správní orgány přitom podle žalobkyně nebyly ochotny změny opravit nebo alespoň uspokojivě vysvětlit, jednaly v rozporu se svými povinnostmi, a tím zasáhly do práv žalobkyně nabytých v dobré víře. Žalobkyně dodala, že se žalovaný v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádal se všemi jejími námitkami, a napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tvrzení a závěry žalovaného jsou podle

žalobkyně v rozporu se skutkovým stavem i s původními dokumenty, které se žalobkyni podařilo obstarat z katastru nemovitostí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že své rozhodnutí vydal v souladu s platnými právními předpisy, z dostupných dokumentů zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a své závěry řádně odůvodnil. Vysvětlil, že žalobkyni nesvědčí vlastnické nebo jiné právo k parcelám č. XB, XC a XA, ani se zápisu takového práva nedomáhá, a proto není osobou oprávněnou k podání námitek vztahujících se k těmto parcelám. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyní zmiňovaná legalizace staveb proběhla v roce 2014, tedy nemohla být součástí obnovy ani předmětem řízení. Nesouhlas s povolením staveb musí žalobkyně podle žalovaného řešit se stavebním úřadem. Žalovaný dodal, že změna územního plánu týkající se parcely č. XA nic nemění na skutečnosti, že v katastrálním operátu je tato parcela vedena jako ostatní plocha se způsobem využití ostatní komunikace.
8. K žalobkyní namítanému soutisku žalovaný odkázal na stranu 11 svého rozhodnutí, kde vysvětlil, že se jedná o fotografii přílohy č. 15 správního spisu č. j. ZKI LI-O-7/184/2014, pod kterou volně prosvítá příloha č. 16; podle žalovaného se tedy nejedná o srovnání dvou mapových podkladů, ale o fotografii dvou na sobě náhodně položených mapových podkladů. Dodal, že samotná příloha č. 15 představuje soutisk dvou mapových podkladů, a to katastrální mapy digitalizované a rastru mapy pozemkového katastru. Tento soutisk podle žalovaného neprokazuje posunutí hranic.
9. Žalovaný připomněl, že cílem vytyčení je přenesení údajů katastru o poloze lomových bodů hranic pozemků zpětně na zemský povrch, pouhým vytyčením nelze docílit jakékoli změny v evidenci hranic pozemků v katastru. Zdůraznil, že katastrální úřad rozhoduje o tom, jak bude v katastru nemovitostí předmětná hranice evidována, vlastnické spory o průběh hranice jsou však oprávněny řešit pouze soudy. Žalovaný poznamenal, že v rámci správního řízení také kontrolně porovnal výměry parcel č. XD, XE a XF vstupující do obnovy s výměrami po jejím ukončení. Tímto porovnáním zjistil, že po obnově katastrálního operátu přepracováním zůstaly v souboru popisných informací zapsány tytéž výměry, které v něm byly vedeny před obnovou. Žalobkyní uváděné skutečnosti týkající se parcel č. XH a XG podle žalovaného nesouvisí s podáním námítky, nebyly předmětem řízení a předmětné parcely ani nejsou ve vlastnictví žalobkyně.
10. K námitce vztahující se k podnětu Ing. Lubomíra Kavána na opravu chyby žalovaný uvedl, že obnovený operát, který vznikl přepracováním souboru geodetických informací, a zobrazení parcely v katastrální mapě digitální musí odpovídat předcházejícím mapovým podkladům, nikoli umístění hranic v terénu. Navrženou opravou by se podle žalovaného změnilo geometrické určení parcely vytvořené již při zakládání jednotné evidence půdy. Žalovaný vysvětlil, že oprava geometrického a polohového určení navržená v geometrickém plánu Ing. Kavána č. 379-236/2016 by mohla být provedena na základě návrhu na opravu a podepsaného souhlasného prohlášení o geometrickém a polohovém určení, což v případě sporu zřejmě není reálné, nebo na základě rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích doručeného spolu s tímto geometrickým plánem k zápisu na katastrální úřad.
11. Žalovaný trval na tom, že katastrální úřad při digitalizaci dodržel geometrické určení pozemků, které je podle § 51 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) závazné pro právní úkony týkající se

nemovitostí vedených v katastru. Podle žalovaného je zřejmé, že jednotlivé vektory kopírují rastrovou stopu mapy pozemkového katastru, hranice byla v provedené obnově do katastrální mapy digitální zakreslena správně, protože kopíruje původní hranici mezi parcelami pozemkového katastru XM a XN. Dodal, že bod 003270068, který byl na trojmezí parcel č. XE, XL a XC vytvořen jako průsečík hranice pozemkové úpravy s vektorem, není totožný s lomovým bodem 001240065 ležícím na rozhraní parcel č. XL a XC. Žalovaný uzavřel, že katastrální úřad neporušil technologický postup při zpracování katastrální mapy digitální. Dále podotkl, že při daném způsobu obnovy operátu se neprovádí nové zjišťování hranic, proto nebylo povinností katastrálního úřadu provést místní šetření či reálné zaměření hranice; katastrální úřad navíc není povolán k autoritativnímu určování průběhu hranic pozemků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Další podání žalobkyně

12. V podání ze dne 28. 12. 2021 žalobkyně konstatovala, že výsledky geodetických činností jednotlivých geodetů za delší časové období prokazují, že různí geodeti zaměřovali faktický stav podle souřadnic, které jim poskytl katastrální úřad, vždy shodně a v souladu s tvrzením žalobkyně. Tvrzení žalovaného, že při obnově katastrálního operátu vycházel z dostupných měření uložených v evidenci na katastru, označila žalobkyně za nepravdivé a dodala, že pracovnice katastrálního úřadu zřejmě neprovedla náležitou kontrolu měření, když nerespektovala souřadnice evidované v katastru nemovitostí. Žalobkyně konkrétně popsala, že geodet Ing. M. K. dne 5. 1. 1990 při dělení parcely č. XG zaměřil hranici parcely č. XJ ve vzdálenosti 6 m od hranice parcely č. XD, nicméně po obnově je evidována ve vzdálenosti 9 m. Podle žalobkyně má být bod 124-65 vyznačen na hranici parcel č. XE, XL a XC a bod 124-66 na hranici parcel č. XF, XO a XC a vzdálenost mezi těmito body má činit 49,86 m, jak to uvedl geodet Ing. J. K. v geometrických plánech ze dne 16. 6. 2006, 23. 1. 2013 a 14. 5. 2013 a geodet Ing. K. V. v geometrickém plánu ze dne 22. 9. 2010. Dále poukázala na geometrický plán ze dne 22. 9. 1999 zpracovaný Ing. K. V. při oddělení parcely č. XH a geometrický plán ze dne 21. 8. 2006 zpracovaný Ing. J. K. Žalobkyně podotkla, že při zaměření dne 14. 5. 2013 byla výrazně posunuta hranice mezi parcelami č. XL a XP, a to směrem na druhou z nich. Ke geometrickému plánu Ing. J. K. ze dne 14. 5. 2013 pro zadavatelku S. žalobkyně uvedla, že zřejmě vznikl až v lednu 2014 a byl antedatován poté, kdy žalobkyně podala námitku, a v katastru nemovitostí se začaly řešit černé stavby; žalobkyni navíc není známo, zda došlo k jejich legalizaci. Ing. K. tehdy podle žalobkyně provedl nové zaměření, hranici parcely č. XB (cesty) posunul přibližně o 3 m do tohoto pozemku a zvětšil parcelu paní Č. o 150 až 200 m²; nově zhotovený výměr parcel přitom nemůže být správný, neboť zachoval původní výměry. Žalobkyni není známo, zda byl tento geometrický plán vložen do katastru nemovitostí a na základě jakého právního titulu. Poznamenala, že v takovém případě by se obec X musela zadarmo zřítci přibližně 200 m², přičemž cesta je aktuálně v jednom místě široká 1,21 m, tudíž neprůjezdná. Podle žalobkyně se v katastru nemovitostí začaly objevovat nové, špatně určené hranice v roce 2014. Tvrdila, že evidence zřejmě upravili podle účelově vytvořeného geometrického plánu z roku 2014, ačkoli ještě nebyla pravomocně vyřízena námitka proti obnově katastrálního operátu. Žalobkyně dále upozornila na katastrální mapy s tím, že v kopii katastrální mapy ze dne 5. 4. 2002 v měřítku 1:2880 není vidět žádný „zub“ parcel paní Č. do cesty na parcele č. XB a z detailu pozemkové mapy plyne, že body „65 a 66“ jsou na hranici parcel č. XE a XR. Podle žalobkyně je to nyní úplně jinak, neboť hranice parcel č. XF a XD s parcelou č. XO je zároveň hranicí mezi extravilánem a intravilánem,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

avšak hranici mezi extravilánem a intravilánem tvoří hranice parcel č. XF, XE, XL s parcelou č. XC – cestou. Žalobkyně byla přesvědčena, že zaměstnankyně katastrálního úřadu paní J. proto tvrdila, že „*se tam musela nějak vejít*“. Uzavřela, že dosud neobdržela informaci, kdo a proč vytvořil body začínající číslem 327 (např. 327-51, 327-68 a další), kterých je atypicky mnoho a všechny výrazně změnily evidenci parcel v katastru nemovitostí; nevysvětlil to ani žalovaný.

13. Žalobkyně v replice ze dne 3. 1. 2022 uvedla, že provedením pozemkových úprav v katastrálním území X byla v roce 2004 pověřena společnost Geos s. r. o., práce prováděl geodet Ing. J. K., který prováděl i další měření v letech 2006 a 2013, přičemž vždy byl bod 124-65 na hranici parcel č. XE, XL a XC, což však tento geodet „*denuncioval*“ v roce 2015, kdy zřejmě účelově a neznámo proč tento bod změnil. Zdůraznila, že hranice jejích parcel č. XE a XF s parcelou č. XC byla opakovaně zjištěna a určena zmíněným geodetem, ale též Ing. V., v délce 49,86 m. Pokud postupovala pracovnice katastrálního úřadu paní J. při obnově katastrálního operátu podle evidence měření, je podle žalobkyně zcela nevysvětlitelné, jak mohla posunout bod 124-65 bezmála o 3 m a vytvořit zcela nový bod 327-68. Dodala, že žalovaný to dosud neobjasnil.
14. Podle žalobkyně jsou po obnově katastrálního operátu všechny body v přesnosti 8, což znamená délku 2,82 m na všechny strany. Připomněla, že měla na svých hranicích oplocení z roku 2006 a 2007, umístěné podle vytyčení Ing. K., a celé roky využívala pozemky podle těchto hranic. Žalobkyně měla za to, že při obnově katastrálního operátu se hranice pozemků zpřesňují, nikoli naopak, přesto však byly body 124-65 a 124-66 před obnovou přesnější; místo přesnosti 3 byla zvolena přesnost 8, tedy ta nejhorší, což žalovaný nevysvětlil. Podle žalobkyně žalovaný zároveň nijak nekomentoval hranici parcely č. XF, resp. neřešil správnost rozhodnutí ve vztahu k této parcele. Žalobkyně konstatovala, že při provádění pozemkových úprav pracovnice katastrálního úřadu (zřejmě paní J.) všechny její pozemky zmenšila, a to neznámo proč, když všechny plány a výsledky práce geodetů svědčí ve prospěch žalobkyně. Katastrální úřad tak podle žalobkyně svou činností zrušil klidový stav, což způsobilo posuny pozemků téměř o 3 m (vzdálenost hranic parcel č. XH a st. XJ byla vždy 6 m, avšak najednou je 9 m). Žalobkyně poznamenala, že na své náklady nechala přeměřit celé území společností Ags Plán s. r. o., přičemž výsledky měření jsou totožné s těmi, které byly zjišťovány v minulosti tak, jak je uvedeno v žalobě. Žalobkyně popsala průběh seznámení s výsledkem obnovy katastrálního operátu, kdy pracovnice katastrálního úřadu paní J. připustila, že udělala chybu, nicméně tvrdila, že daný stav již nemůže opravit a že si žalobkyně musí podat námitky. Podle žalobkyně byly v důsledku podaných námitek odhaleny černé stavby a paní J. nedokázala vysvětlit, proč je cesta mnohem užší, a argumentovala tím, že „*se tam musela nějak vejít*“. Žalobkyně zdůraznila, že jí pracovníci žalovaného opakovaně potvrdili, že za celou situaci může nepečlivá práce paní J., nicméně přesto rozhodli tak, že žalobkyně musela podat žalobu.
15. Žalobkyně uvedla, že si již v roce 2013 nechala vysvětlit veškeré činnosti při obnově katastrálního operátu soudním znalcem z odvětví geodzie. Podotkla, že se podle pracovnice katastrálního úřadu jednalo o obnovu katastrálního operátu překreslováním, a proto je pravděpodobné, že se nikdo nebyl podívat na místě samém a v následné evidenci může být spousta chyb. Pokud se s překreslováním začalo uprostřed obce a nebyla zachována vyžadovaná přesnost, dojde podle žalobkyně na krajích obce k značným disproporcím. Žalobkyně připomněla, že vlastní parcely na kraji obce, parcela č. XO je dokonce vedena v extravilánu, kde byla pozemková úprava provedena. Žalobkyně zopakovala, že hranice jejích parcel č. XO a XF s parcelou č. XC byla určena bodem 124-66

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a hranice parcel č. XE, XL a XC byla určena bodem 124-65, přičemž vzdálenost mezi těmito dvěma body činila 49,86 m. Délka hranice se podle žalobkyně zmenšila až po obnově katastrálního operátu.

16. S odkazem na § 41 katastrálního zákona žalobkyně konstatovala, že při nedostatečné přesnosti se provádí obnova katastrálního operátu novým mapováním, a pozastavila se nad tím, že katastrální úřad takto nepostupoval. Dodala, že měl k dispozici i ortofoto mapy, na kterých musely být vidět i černé stavby. Podle žalobkyně je vše zmatečné, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdil, že katastrální úřad použil výsledky pozemkových úprav, nicméně katastrální úřad postupoval podle § 45 katastrálního zákona. Zmatečnost vytýkala žalobkyně i vyjádření žalovaného, ve kterém hovoří o jiných pozemcích. Dále uvedla, že je tam jen jedna přístupová cesta, nikoli více cest. Za nepravdivé označila tvrzení žalovaného o nahlížení do spisu, podotkla, že nepotřebovala nahlížet do spisu, jen si v únoru 2017 potřebovala ověřit na katastrálním úřadu informace, které zjistila společnost Ags Plán s. r. o. v roce 2016 v rámci podrobného přeměření všech okolních parcel, a zjistit, kdo vytvořil nové body (např. 327-51, 327-68 a další). Žalobkyně proto požádala ředitelku katastrálního pracoviště o příslušné informace, které však neobdržela.
17. Žalobkyně odmítla názor žalovaného, že není osobou oprávněnou, a připomněla předchozí rozsudek zdejšího soudu v dané věci s tím, že byla oprávněna podat námitku, protože jí to zákon nezakazuje. Pokud by se pracovnice katastrálního úřadu zabývala rozhodnými skutečnostmi, podle žalobkyně by zjistila existenci černých staveb, které snad dosud nejsou legalizovány. V tom žalobkyně spatřovala laxnost provádění obnovy katastrálního operátu. Popřela, že by předmětné černé stavby řešila, zajímala se toliko o průjezdnost jediné přístupové cesty ke svým nemovitostem. Žalobkyně měla za to, že došlo jen ke změně evidence jejích pozemků, a to na základě „podivného“ geometrického plánu, jímž se některé pozemky zvětšily o více než 100 m², ačkoli evidence výměr zůstala stejná. Podle žalobkyně existují důvodné pochybnosti o datu vyhotovení geometrického plánu č. 332-710/2013, podle nějž byla upravena evidence hranic. Žalobkyně se domnívala, že byl vytvořen až na základě její námítky. Odmítla argumentaci žalovaného týkající se soutisku map a trvala na tom, že předmětný soutisk přesně odpovídá evidenci jejích parcel v katastru nemovitostí před obnovou katastrálního operátu a po ní. Za zavádějící označila žalobkyně tvrzení žalovaného ohledně lomových bodů. Podle žalobkyně musí každý geodet požádat katastrální úřad o souřadnice, na základě kterých bod v terénu vytyčí, a proto nechápala, proč u bodu 124-65 dával katastrální úřad jiné souřadnice do roku 2013 a jiné po obnově katastrálního operátu, když katastrální úřad nemůže rozhodovat o tom, jak bude hranice evidována.
18. Podle žalobkyně mají její parcely v dokumentu nazvaném výsledek porovnání výměr jiný tvar a jsou menší – parcela č. XD má výměru v SPI 642 m² a v KMD 584 m², parcela č. XE má výměru v SPI 835 m² a v KMD 762 m², rozdíl oproti koupi pozemků tak činí 148 m²; zmenšila se i parcela č. XF. Žalobkyně uvedla, že v době podání žaloby nevěděla o návrhu na opravu chyby podaném Ing. Kavánem, který na základě kontroly předchozích měření potvrdil, že bod 124-65 se skutečně nachází na hranici pozemků a že se pracovnice J. dopustila chyby. Podle žalobkyně je nepochopitelné, že se k tomu žalovaný nechtěl vyjádřit; zřejmě nechce přiznat pochybení. Trvala na tom, že chyby správních orgánů jsou nezpochybnitelné. Konstatovala, že si koupila pozemky, které jsou řádně vytyčeny na základě souřadnic z katastru nemovitostí, překontrolovala zákonem pověřenými osobami, že vše souhlasí s evidencí katastru nemovitostí podle výpočtů pozemkové úpravy z roku 2004, postavila ploty a najednou je vše jinak. Žalobkyně měla za to, že jí vlivem činnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

třetích osob vznikla škoda v nemalé výši, ačkoli sama neučinila nic protiprávního. Dále popřela tvrzení žalovaného, že by jednotlivé vektory kopírovaly rastrovou stopu mapy, a zopakovala, že žalovaný nevysvětlil, kdo vytvořil bod 327-68 a proč označuje bod 124-65 za lomový, ačkoli se v daném místě nic nelomí a hranice vede rovně. Žalobkyně uzavřela, že správní orgány postupovaly mimo rámec zákona.

Ústní jednání soudu

19. Při jednání soudu konaném dne 7. 6. 2022 právní zástupce žalobkyně v plném rozsahu odkázal na veškerá dosavadní písemná podání žalobkyně. Z doposud navržených důkazů trval pouze na provedení dokazování výsledkem podrobné kontroly daného území společností Ags Plán s. r. o. z roku 2016 a výsledkem porovnání výměr (doplnil, že tyto dokumenty jsou založeny ve spisu zdejšího soudu sp. zn. 14 Co 191/2021, resp. ve spisu Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 20 C 514/2015, kde je řešeno, že výměra pozemků žalobkyně byla zmenšena, a to právě provedením obnovy katastrálního operátu), podnětem na opravu chybných údajů vyhotoveným Ing. Lubomírem Kavánem na základě zaměření provedených dne 29. 11. 2016 a 28. 12. 2016, geometrickým plánem č. 152-181/1999 ze dne 22. 9. 1999, protokolem o vytyčení hranic ze dne 16. 6. 2006 a vytyčovacími náčrty č. 284-660/2010 ze dne 22. 9. 2010, č. 311-506/2013 ze dne 23. 1. 2013 a č. 316-570/2013 ze dne 14. 5. 2013. Právní zástupce žalobkyně připomněl, že předmětné území bylo před obnovou katastrálního operátu evidováno v měřítku 1:2880, tomu odpovídá kód kvality bodu 8 s možnou odchylkou v terénu 2,83 metru. Zdůraznil, že tato odchylka byla převzata, ačkoli dotčené území je na hranici intravilánu a extravilánu obce a nastává problém, že při pozemkové úpravě extravilánu v roce 2004 byl použit kód kvality bodu 3 s možnou odchylkou v terénu 0,26 metru. V důsledku toho se zakreslení pozemků žalobkyně dostalo do rozporu s tím, jaký je skutečný stav věci na místě samém. Podle právního zástupce žalobkyně platí, že i při této formě obnovy katastrálního operátu je s ohledem na takto rozdílné odchylky vhodné na místě prověřit, jaký je skutečný stav a jak byly historicky vedeny ploty či komunikace, což se však v tomto případě nestalo. Namítal, že při obnově katastrálního operátu nebylo ve vztahu k parcelám žalobkyně postupováno dostatečně pečlivě a správně. Nesouhlasil s názorem žalovaného, že pouze eviduje hranice a nerozhoduje o tom, kudy povedou. Podle právního zástupce žalobkyně právě při obnově katastrálního operátu katastrální orgány určují, jak budou hranice vypadat. S odkazem na to, že při jakémkoli zaměření pozemku vychází geodet z údajů poskytnutých katastrálním úřadem, uvedl, že žalobkyně doložila, že nejméně čtyři geodeti, kteří prováděli do roku 2013 různá zaměření v místě, dospěli ke stejným závěrům, ovšem po roce 2013 se tyto závěry zcela změnily, neboť vycházely z nepřesných údajů aktuálně evidovaných v katastru nemovitostí. Právní zástupce žalobkyně uzavřel, že žalobkyně prokázala, že napadené rozhodnutí není správné.
20. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na napadené rozhodnutí a správní spisy. Konstatoval, že se žalovaný řídil závazným právním názorem zdejšího soudu, bylo rozhodnuto o celém předmětu řízení a odůvodnění bylo doplněno o důvody, proč žalobkyně nemůže vznášet námitky vztahující se k parcelám, u kterých není vlastníkem ani jiným oprávněným. Zdůraznil, že se jedná o námitky proti obnově katastrálního operátu přepracováním, při které se nezjišťuje skutečný stav v terénu, jde o převedení katastrální mapy z ručně zpracovaného výkresu do obsahově zcela totožné digitální formy. Pověřený pracovník žalovaného vysvětlil, že přesnost katastrální mapy se při této formě obnovy nemění a odpovídá původní analogové mapě v sáhovém měřítku, která vznikla v první polovině 19. století. Podotkl, že většina bodů je evidována s kódem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

charakteristiky kvality 8, tedy nejméně přesné. Geometrické určení pozemků v digitalizované katastrální mapě se podle pověřeného pracovníka žalovaného nezměnilo a odpovídá původní analogové mapě, přičemž soutisky map jsou součástí spisu. Katastrální úřad tudíž podle pověřeného pracovníka žalovaného dodržel geometrické určení pozemků, které je podle § 51 katastrálního zákona závazné. Konstatoval, že žalobkyně namítaná pochybení neprokázala. Zdůraznil, že správní orgány činné v zeměměřictví působí pouze jako evidenční orgány a případné spory o vlastnictví nemovitosti může projednat jen příslušný soud.

21. Soud v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) při ústním jednání provedl z vlastní iniciativy dokazování listinou předloženou žalobkyní společně se žalobou nazvanou „*SOUTISK*“, založenou na č. l. 88 soudního spisu, listinou ze správního spisu žalovaného sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014 označenou číslem 15, nazvanou „*SOUTISK KMD – PK*“ (společně s původní verzí téže listiny ze spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR 1394/2013, označenou číslem 2/30), listinou ze správního spisu žalovaného sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014 označenou číslem 16, nazvanou „*SOUTISK KMD – RASTR KN*“ (společně s původní verzí téže listiny ze spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR 1394/2013, označenou číslem 2/31) a položením listin označených čísly 15 a 16 přes sebe tak, aby vzhledem odpovídaly listině předložené žalobkyní založené na č. l. 88 soudního spisu.
22. Na návrh žalobkyně soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování geometrickým plánem č. 152-181/1999 ze dne 22. 9. 1999, ze kterého zjistil, že se týká rozdělení parcely č. XG a nezachycuje tvar parcel žalobkyně ani umístění sporného lomového bodu 124-65, pouze uvádí výměru parcely žalobkyně č. XD odpovídající aktuálnímu údaji 642 m², tudíž neprokazuje žádné ze žalobních tvrzení a není pro projednávanou věc relevantní.

Posouzení věci soudem

23. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
24. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečnění ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud směrem k žalobkyni připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které „[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“ Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě

dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 31. 10. 2018, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno do vlastních rukou dne 31. 8. 2018. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm žalobním bodům, které žalobkyně nově vznesla v podání ze dne 28. 12. 2021 a v replice ze dne 3. 1. 2022, neboť tak učinila až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body.

26. Soud se proto nemohl zabývat opožděnou námitkou, že žalovaný nevysvětlil, kdo a proč vytvořil body začínající číslem 327 (např. 327-51, 327-68 a další) a proč označuje bod 124-65 za lomový, ačkoli se v daném místě nic nelomí a hranice vede rovně. Na okraj k tomu soud poznamenává, že žalovaný v napadeném rozhodnutí jasně uvedl, že bod č. 003270068 (tj. 327-68) byl určen obnovou přepracováním na základě vektorizace zpřesněného rastru pozemkového katastru, resp. mapy katastru nemovitostí (srov. strany 9 a 11 napadeného rozhodnutí), což znamená, že byl vytvořen v rámci žalobkyní zpochybňované obnovy katastrálního operátu; totéž pak logicky platí pro všechny ostatní body začínající číslem 327, jak žalovaný uvedl na straně 11 svého rozhodnutí. Žalovaný sice skutečně nevysvětlil, proč označil bod 124-65 jako lomový, nicméně ze stykového geometrického plánu obvodu pozemkové úpravy č. 176-528/01 vyplývá, že hranice parcely aktuálně označené číslem XC (v předmětném plánu označena číslem XS) se v bodě 124-65 skutečně lomí.
27. Stejně tak se soud nemohl vypořádat s opožděnou námitkou, že hranice parcel č. XF a XD s parcelou č. XO je zároveň hranicí mezi extravilánem a intravilánem, avšak hranici mezi extravilánem a intravilánem tvoří hranice parcel č. XF, XE a XL s parcelou č. XC – cestou, ani s opožděnou námitkou, že žalobkyni vlivem činnosti třetích osob vznikla škoda v nemalé výši, ačkoli sama neucínila nic protiprávního. Dále se soud nemohl věcně zabývat opožděnou námitkou, že pracovnice katastrálního úřadu (zřejmě paní J.) při provádění pozemkových úprav všechny její pozemky zmenšila, že neprovedla náležitou kontrolu měření a že nerespektovala souřadnice evidované v katastru nemovitostí, ani opožděnou námitkou, že katastrální úřad způsobil posuny pozemků téměř o 3 m (vzdálenost hranic parcel č. XE a st. XJ byla vždy 6 m, avšak najednou je 9 m). Soud se ze stejného důvodu nemohl zabývat ani námitkou, že žalovaný nijak nekomentoval hranici parcely č. XF, resp. neřešil správnost rozhodnutí ve vztahu k této parcele. Na okraj k tomu soud poznamenává, že žalobkyně ve vztahu k hranici parcely č. XF neuplatnila žádnou konkrétní námitku a žalovaný správně poukázal na to, že tato parcela leží na rozhraní mezi parcelami řešenými a neřešenými pozemkovou úpravou ukončenou v roce 2004, přičemž obvod této pozemkové úpravy je závazným podkladem pro obnovu katastrálního operátu.
28. Soud dále zdůrazňuje, že v projednávané věci se jednalo o řízení o námitkách žalobkyně proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ve smyslu § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Podle tohoto ustanovení platí, že „*vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.*“ V daném případě byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním analogové katastrální mapy do formy digitální katastrální mapy [srov. § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona]. Při tomto postupu se nemění zobrazení hranic nemovitostí v mapě, pouze se soubor geodetických informací přepracuje do digitální

formy a přitom se porovnává, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se tedy původní katastrální mapa převádí do nové elektronické (digitální) podoby, aniž by docházelo k činnostem v terénu; neprovádí se zjišťování průběhu hranic ani jejich měření podle skutečného stavu v terénu. Smyslem této metody je využití předchozích výsledků zeměměřické činnosti, které umožňují převod mapy vedené doposud analogovým způsobem do digitální podoby pouze za pomoci výpočetní techniky.

29. K problematice obnovy katastrálního operátu existuje bohatá judikatura Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že *„[o]bnova katastrálního operátu ... slouží k vyhotovení nového souboru geodetických a popisných informací katastrálního operátu. Katastrální úřad ji zahajuje bez návrhu a provádí ji a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, c) na podkladě výsledků pozemkových úprav. Cílem obnovy katastrálního operátu je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů ...“* (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004-12, publ. pod č. 695/2005 Sb. NSS).
30. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-35, *„[o]bnova katastrálního operátu ... je činností katastrálního úřadu, jejímž cílem je vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu, kterou zahajuje katastrální úřad bez návrhu. Je možné ji provést mimo jiné i přepracováním souboru geodetických informací, kdy katastrální operát zůstává zachován s tím, že katastrální mapa je při tomto způsobu obnovy převáděna z grafické do digitální podoby. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu mapováním, nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu, ale dosavadní katastrální mapa je převedena z pevné podložky do počítačového souboru, který umožňuje vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky. Z nové digitální mapy jsou pak vypočteny zpřesněné výměry parcel, aniž by tímto byly jakkoliv dotčeny právní vztahy k předmětným nemovitostem.“* Toto vymezení pojmu obnova katastrálního operátu je pak podle názoru zdejšího soudu třeba mít na paměti i při posuzování důvodnosti jednotlivých žalobních bodů, z nichž některé míří zcela mimo předmět daného správního řízení.
31. Jedním z těchto žalobních bodů mířících mimo předmět řízení je povzdech žalobkyně, že není geodet a velmi těžko získává informace od katastrálního úřadu, který jí z důvodu probíhajících soudních řízení již od roku 2017 žádné informace neposkytuje. Soud poznamenává, že podle obsahu správního spisu správní orgány žalobkyni nijak nebránily v tom, aby do spisu nahlížela, seznámila se s podklady rozhodnutí a k věci se v průběhu řízení vyjadřovala. V tomto směru tedy procesní práva žalobkyně nebyla nijak porušena. Neposkytování dalších informací ze strany katastrálního úřadu nebylo předmětem správního řízení ani napadeného rozhodnutí, tudíž není pro projednávanou věc relevantní.
32. Poté se soud zaměřil na jednotlivé žalobní námitky, a to nejprve na námitku, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor vyslovený zdejším soudem v rozsudku ze dne 31. 5. 2017, č. j. 15 A 35/2014-68, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného v dané Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

věci. Soud v předmětném rozsudku konstatoval: „Argumentace žalovaného, že žalobkyně ve vztahu k pozemkům parc. č. XB a XA není vlastníkem ani jiným oprávněným, nic nemění na skutečnosti, že námitka žalobkyně proti obsahu katastrálního operátu zahrnovala oba zmíněné pozemky a také pozemek parc. č. XC, avšak správní orgány o předmětné námitce v rozsahu těchto pozemků nerozhodly. Pouze na okraj soud dodává, že § 45 odst. 3 katastrálního zákona sice hovoří o tom, že námitku proti obsahu katastrálního operátu je oprávněn podat vlastník nebo jiný oprávněný [tento pojem je definován v § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona], což ovšem ještě neznamená, že by vlastník nebo jiný oprávněný mohl vznést námitku výhradně k pozemkům, k nimž má nějaké věcné právo. Jinými slovy, § 45 odst. 3 katastrálního zákona vymezuje toliko osoby oprávněné k podání námitek, aniž by výslovně omezoval možný rozsah námitek pouze na pozemky v jejich vlastnictví nebo na ty, ke kterým mají nějaké v katastru evidované právo. Blíže neodůvodněný názor správních orgánů, že žalobkyně nemohla vznášet námitky k ‚cizím‘ pozemkům, a to ani k těm, na nichž se nachází jediná přístupová cesta k vlastnictví žalobkyně, proto soud nepovažuje za natolik jednoznačný, jak jej prezentuje žalovaný. Pokud správní orgány hodlají na tomto názoru setrvat, měly by jej podrobněji zdůvodnit, jinak by výsledné rozhodnutí mohlo být zatíženo vadou v podobě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.“ Zdejší soud tedy předmětným rozsudkem uložil správním orgánům, aby rozhodly o celém předmětu řízení (tj. i o námitkách žalobkyně vztahujících se k parcelám č. XB, XC a XA), a setrvají-li na názoru, že žalobkyně nebyla oprávněna vznášet námitky týkající se těchto parcel, tento svůj závěr podrobněji zdůvodnily.

33. Po prostudování napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí a usnesení katastrálního úřadu soud shledal, že správní orgány těmto požadavkům dostály, neboť katastrální úřad rozhodnutím ze dne 10. 4. 2018 rozhodl o námitkách žalobkyně vztahujících se k parcelám č. XD, XE a XF a usnesením ze dne 10. 4. 2018 rozhodl o námitkách žalobkyně vztahujících se k parcelám č. XB, XC a XA, čímž vyčerpал celý předmět řízení, a žalovaný pak k odvolání žalobkyně přezkoumal zmíněné rozhodnutí i usnesení katastrálního úřadu a podobně jako před ním katastrální úřad řádně odůvodnil, proč žalobkyně nebyla oprávněna vznášet námitky týkající se parcel č. XB, XC a XA. Soud dodává, že žalovanému předmětným rozsudkem neuložil, aby se námitkami týkajícími se zmíněných tří parcel zabýval věcně, nýbrž aby o nich správní orgány rozhodly výrokem a aby své závěry řádně zdůvodnily. Žalobní námitka naznačující nerespektování závazného právního názoru zdejšího soudu tudíž není důvodná.
34. Následně se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný dostatečně nevysvětlil důvody, které vedly k zastavení řízení ve vztahu k parcelám č. XB, XC a XA. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Žalovaný na stranách 7 a 8 napadeného rozhodnutí srozumitelně popsal, že katastrální orgány nejsou oprávněny rozhodovat o námitkách, které se týkají parcel, jež nebyly při dané obnově katastrálního operátu řešeny; konkrétně jde o parcelu č. XC, která byla v hranicích určených pozemkovou úpravou zakreslena v digitální katastrální mapě již od roku 2004, a obnova katastrálního operátu, jejíž platnost byla vyhlášena dne 27. 11. 2013 a kterou žalobkyně napadla svými námitkami, se geometrického a polohového určení této parcely netýkala. Žalovaný dále vysvětlil, že žalobkyně není vlastníkem parcel č. XB a XA, a tyto parcely ani nemají společnou hranici s parcelami vlastněnými žalobkyní, námitky vztahující se k těmto parcelám se tak netýkají nemovitostí či v katastru nemovitostí zapsaných práv žalobkyně, která se ani takového zápisu nedomáhá, a tudíž není osobou oprávněnou k podání námitek; řešení případných sporů o existenci a rozsah jiných práv

náleží podle žalovaného do kompetence obecného soudu. Žalovaný uzavřel, že z těchto důvodů katastrální úřad řízení v daném rozsahu podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil, neboť námitka proti obsahu obnoveného katastrálního operátu týkající se parcel č. XB, XC a XA je podáním zjevně právně nepřipustným. Toto odůvodnění shledal soud dostačujícím.

35. Další důvod nepřezkoumatelnosti spatřovala žalobkyně v tom, že se správní orgány vůbec nezmiňují o podnětu Ing. Kavána k opravě chyby v katastru týkající se bodu 124-65, který byl podán v roce 2016. Soud zjistil, že se správní orgány o tomto podnětu skutečně nezmiňují, nicméně připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100). Těmto povinnostem žalovaný podle názoru zdejšího soudu dostál, neboť vysvětlil, co je předmětem řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, z jakých podkladů při svém rozhodování vycházel a k jakým dospěl závěrům. Soud považuje za klíčové, že žalovaný na straně 6 svého rozhodnutí popsal, že v rámci obnovy katastrálního operátu jsou využívány výsledky dřívějších zeměměřických činností založených v dokumentaci katastrálního úřadu, rastrové soubory katastrální mapy pozemkového katastru a rastrové soubory platné katastrální mapy s tím, že na základě těchto podkladů se vytvoří soubor geodetických informací, tj. výkres katastrální mapy digitalizované pomocí vektorizace rastrových obrazů katastrální mapy, popřípadě s využitím výsledků zeměměřických činností (např. geometrických plánů) založených v dokumentaci katastrálního úřadu. Z toho podle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že při obnově katastrálního operátu se používají v dané době již existující výsledky zeměměřických činností, mezi které rozhodně nelze řadit podnět na opravu chybných údajů vyhotovený Ing. Lubomírem Kavánem na základě zaměření provedených dne 29. 11. 2016 a 28. 12. 2016, neboť tento podnět ani příslušná zaměření v době provádění obnovy katastrálního operátu, jehož platnost byla vyhlášena dne 27. 11. 2013, neexistovaly. Chybějící výslovná zmínka o předmětném podnětu tak s ohledem na citovanou část odůvodnění napadeného rozhodnutí nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Z uvedených důvodů soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navržené dokazování zmíněným podnětem Ing. Kavána, neboť při obnově katastrálního operátu přepracováním se pouze soubor geodetických informací přepracuje do digitální formy a porovnává se, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu, přičemž předmětný podnět a s ním související zaměření nebyly v době obnovy katastrálního operátu součástí dokumentace katastrálního úřadu, tudíž nemohly být pro tuto obnovu relevantním podkladem.
36. Žalobkyně spatřovala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí také v tom, že žalovaný nevysvětlil, proč byla listina ze správního spisu sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014 označená číslem 15 nazvána „SOUTISK“ a proč byla místo přesnosti 3 zvolena přesnost 8, tedy ta nejhorší. K této námitce soud poukazuje na stranu 11 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný srozumitelně popsal, jak vznikla žalobkyní předložená listina nazvaná „SOUTISK“, tj. že se jedná o fotografii přílohy č. 15 správního spisu sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014, pod kterou prosvítá volně položená příloha č. 16; nejedná se tedy o kopii soutisku a srovnání dvou mapových podkladů, ale o fotografii dvou na sobě náhodně položených mapových podkladů. Žalovaný sice skutečně nevysvětlil, proč byla listina

označená číslem 15 nazývána „*SOUTISK*“, nicméně důvod je podle názoru soudu zjevný již ze samotné listiny, která je soutiskem katastrální mapy digitální (KMD) a mapy pozemkového katastru (PK). Z toho logicky plyne označení „*SOUTISK KMD – PK*“, jež nebylo třeba v napadeném rozhodnutí blíže rozvádět, když plně stačilo vyvrátit argumentaci předestřanou žalobkyní, což žalovaný učinil. Žalovaný současně podle názoru soudu nebyl povinen vysvětlovat, proč byla zvolena přesnost 8, když z napadeného rozhodnutí jasné plyne, že lomový bod 124-65 i lomový bod 124-66 mají kód kvality 3, nikoli 8. Jiných lomových bodů se žalobkyní namítaná změna přesnosti (tj. kódu kvality) netýkala, neboť body začínající číslem 327 byly nově vytvořeny, tudíž u nich nemohla nastat změna kódu kvality. Ani v tomto ohledu tak soud neshledal namítanou nepřezkoumatelnost. Na okraj soud doplňuje, že jednotlivé body začínající číslem 327 byly určeny digitalizací z analogové mapy s měřítkem 1:2880, tudíž podle bodu 15.6 vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vyhláška č. 26/2007 Sb.“) mají kód kvality 8 (obdobné pravidlo obsahuje též aktuální katastrální vyhláška). Tento kód kvality (slovy žalobkyně přesnost) odpovídá měřítku původní analogové katastrální mapy, tedy rozhodně nedošlo k žalobkyní tvrzenému snížení přesnosti.

37. Tvrdí-li žalobkyně, že vše je zmatečné, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že katastrální úřad použil výsledky pozemkových úprav, nicméně katastrální úřad postupoval podle § 45 katastrálního zákona, soud podotýká, že žádnou zmatečnost nezjistil. V projednávané věci se skutečně jednalo o obnovu katastrálního operátu přepracováním, tj. postup podle § 45 katastrálního zákona, nicméně nově vytvářená digitální mapa musela navázat na již existující digitální mapu vzniklou na základě pozemkové úpravy, tudíž katastrální úřad logicky musel využít i výsledky pozemkové úpravy ukončené v roce 2004, a to přinejmenším pokud jde o hranici této pozemkové úpravy, která byla zároveň hranicí oblasti, jíž se týkala obnova katastrálního operátu.
38. K obecnému tvrzení žalobkyně, že se žalovaný v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádal se všemi jejími námitkami, soud podotýká, že toto tvrzení nemá kvalitu žalobního bodu, neboť žalobkyně nespecifikovala, kterými konkrétními námitkami se žalovaný nezabýval. Soud proto v této souvislosti toliko obecně poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „*[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům žalovaný v projednávané věci dostál, neboť z jeho rozhodnutí je zřejmé, z jakých zjištění vycházel, jak o nich uvažoval a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky. Podle názoru soudu je rovněž třeba zohlednit, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost rozhodnutí skutečně nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017,

č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí.

39. Následně se soud zabýval námitkami upozorňujícími na domnělá procesní pochybení správních orgánů. Především se soud zaměřil na argumentaci zpochybňující zastavení řízení v části týkající se parcely č. 686/2. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že tato parcela byla součástí pozemkové úpravy ukončené rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Litoměřice, ze dne 26. 5. 2004, č. j. 1548/04-2216, které nabylo právní moci dne 23. 6. 2004. Výsledná hranice parcely č. XC po zmíněné pozemkové úpravě (tj. mimo jiné po připojení parcel č. XS a XT) tvořila hranici samotné pozemkové úpravy, která byla zachycena v geometrickém plánu č. 176-528/01 (dále též „stykový geometrický plán pro pozemkovou úpravu“). Výsledkem předmětné pozemkové úpravy byla digitální katastrální mapa. Podle názoru soudu je tedy zcela zjevné, že parcela č. XC (resp. její hranice s parcelami ve vlastnictví žalobkyně) nemohla být předmětem obnovy katastrálního operátu přepracováním provedené v roce 2013, neboť byla jako součást pozemkové úpravy digitalizována již v roce 2004. Soud proto souhlasí se žalovaným v tom, že parcela č. XC byla v hranicích určených pozemkovou úpravou zakreslena v digitální mapě již od roku 2004 a obnova katastrálního operátu, jejíž platnost byla vyhlášena dne 27. 11. 2013, se jejího geometrického a polohového určení netýkala. Skutečnost, že parcela č. XC vůbec nebyla součástí obnovy katastrálního operátu, proti které brojila žalobkyně svými námitkami, činí námitku týkající se předmětné parcely zjevně právně nepřipustným podáním. Katastrální úřad tudíž podle názoru soudu postupoval správně, pokud v tomto rozsahu řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil. Předmětná parcela totiž nebyla obnovou katastrálního operátu dotčena a veškeré námitky, které se k ní vztahují, měly být uplatněny v rámci řešení pozemkové úpravy (tj. nejpozději v roce 2004).
40. Soud nesdílí názor žalobkyně, že si žalovaný „náhle vzpomněl“, že předmětná parcela nebyla řešena v rámci obnovy katastrálního operátu. Tato skutečnost totiž zcela zjevně vyplývá jak ze samotného rozhodnutí o pozemkové úpravě z roku 2004, tak ze zmíněného stykového geometrického plánu, a vycházel z ní již katastrální úřad ve svém usnesení ze dne 10. 4. 2018. Soud zdůrazňuje, že katastrální úřad ani žalovaný nejsou oprávněni v řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu rozhodovat o námitkách týkajících se pozemků v dané obnově neřešených. V postupu a v argumentaci žalovaného tak soud neshledal žalobkyní namítaný netransparentní přístup ani snahu o zakrytí domnělých pochybení.
41. Na tomto místě soud poznamenává, že žalobkyně svá tvrzení, že pracovnice katastrálního úřadu paní J. připustila, že při obnově katastrálního operátu udělala chybu, a že pracovníci žalovaného opakovaně potvrdili, že za celou situaci může nepečlivá práce paní J., ničím nedoložila a nic takového nevyplývá ani ze správního spisu. Soud proto tato tvrzení vyhodnotil jako nepodloženou spekulaci a blíže se jimi nezabýval.
42. Pokud jde o zbývající dvě parcely, ohledně kterých bylo řízení zastaveno, soud ze správního spisu dále zjistil, že tyto parcely (č. 512 a 686/1) nejsou ve vlastnictví žalobkyně, která k nim nemá ani žádná do katastru nemovitostí zapsaná jiná práva, ani se zápisu takových práv nedomáhá, a nemají s parcelami ve vlastnictví žalobkyně společnou hranici; to ostatně žalobkyně ani nerozporovala.
43. Podle § 45 odst. 3 věty první katastrálního zákona platí, že *„[v]lastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu.“* Zcela

stejně zněla též první věta § 16 odst. 3 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, (dále jen „zákon o katastru“), který byl účinný v době podání námitek (dne 21. 11. 2013). Pojem jiný oprávněný je definován v § 4 odst. 1 písm. e) katastrálního zákona jako oprávněný z jiného práva, které se zapisuje do katastru nemovitostí, obdobně zákon o katastru definoval v § 2 odst. 1 písm. d) jiného oprávněného jako jinou osobu oprávněnou z práva, které se zapisuje do katastru nemovitostí.

44. Z citované právní úpravy vyplývá, že námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu mohou podat pouze přímo dotčené osoby (vlastník a jiný oprávněný), nikoli osoby, které nejsou oprávněny s předmětnou nemovitostí nakládat, nemají k ní v katastru nemovitostí zapsána jiná práva, ani se takového zápisu nedomáhají. Soud k tomu odkazuje na komentář k § 36 katastrálního zákona, který rovněž pracuje se slovním spojením vlastník nebo jiný oprávněný a v němž se uvádí: *„Rozsah subjektů oprávněných podat návrh na opravu chyby je katastrálním zákonem omezen. Takovým oprávněným subjektem je pouze vlastník nemovitosti, jíž se navrhovaná oprava má týkat, nebo jiný oprávněný, tj. osoba oprávněná z jiného práva k dotčené nemovitosti, které se zapisuje do katastru. Způsobilst navrhovatele k podání návrhu na opravu chyby nelze posuzovat pouze z obsahu katastrálního operátu. Návrh na opravu chyby je způsobilý podat jak v katastrálním operátu zapsaný vlastník či jiný oprávněný, tak i taková osoba, která se právě návrhem na opravu chyby domáhá, aby jako vlastník či jiný oprávněný k dotčené nemovitosti byla zapsána. Pokud by byl návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podán jiným než výše uvedeným subjektem, nelze takové podání označit jako návrh na opravu chyby ve smyslu § 36 odst. 1, jehož doručením by byl nastartován proces opravy chyby v katastrálním operátu na návrh“* (srov. online komentář k § 36 katastrálního zákona, Barešová, E., Bláhová, I., Doubek, P., Janeček, B., Nedvídek, L., Šandová, H. *Katastrální zákon. Komentář*. [Systém ASPI], Wolters Kluwer [stav k 1. 1. 2020]).
45. Vycházejí z těchto úvah dospěl soud k závěru, že žalobkyně není osobou oprávněnou k podání námitek proti obsahu obnoveného katastrálního operátu týkajících se parcel č. XA a XB, neboť není jejich vlastníkem, není ve vztahu k nim jiným oprávněným, nedomáhá se zápisu takového práva k těmto parcelám, a tyto parcely navíc ani nesousedí s parcelami v jejím vlastnictví. Tyto skutečnosti činí námitku týkající se předmětných parcel zjevně právně nepřipustným podáním. Katastrální úřad tudíž podle názoru soudu postupoval správně, pokud v tomto rozsahu řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastavil. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že žalobkyně se nějak musí dostat na své pozemky. K zajištění přístupu k nemovitostem ve vlastnictví žalobkyně totiž řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu rozhodně neslouží.
46. V tomto kontextu shledal soud zcela bezpředmětnou argumentaci žalobkyně upozorňující na údajné nelegální stavby a jejich dodatečnou legalizaci, na údajně antedatovaný a „jakýmsi způsobem přizpůsobený“ geometrický plán č. 332-710/2013 (který je součástí správního spisu a vůbec nezachycuje parcely ve vlastnictví žalobkyně), na tvrzenou neprůjezdnost údajně jediné přístupové cesty k jejím nemovitostem (zúžení parcely č. XB za současného zvětšení parcely paní Č.) a na změnu územního plánu týkající se parcely č. XA. Všechny tyto argumenty se vztahují k parcelám č. XA, XB a XC, ve vztahu k nimž nebyly námitky žalobkyně řešeny věcně (řízení o nich bylo v souladu se zákonem oprávněně zastaveno), a proto ani soudu nepřísluší tyto argumenty věcně vypořádávat.
47. Poté se soud zabýval žalobními námitkami týkajícími se bodu 124-65, o kterém žalobkyně tvrdila, že byl vždy vytyčován na hranici parcel XE, XC a XL. Soud předesílá, že

vytyčování je postup v terénu vycházející z údajů v katastru nemovitostí a z jeho výsledku nelze bez dalšího usuzovat, zda jsou údaje v katastru nemovitostí správné, či nikoli.

48. Podle § 49 odst. 1 katastrálního zákona platí, že „*[v]ytyčování hranic pozemků je zeměměřickou činností, při které se v terénu vyznačí poloha lomových bodů hranic pozemků podle údajů katastru o jejich geometrickém a polohovém určení.*“ Z odstavce 2 téhož ustanovení plyne, že „*[p]řesnost vytyčení je dána přesností dosavadních údajů katastru o geometrickém a polohovém určení pozemků.*“ Podle § 49 odst. 4 katastrálního zákona platí, že „*[n]a průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků se vyhotoví geometrický plán, pokud má být podle nich do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely.*“
49. Z citované právní úpravy, která navazuje na obdobnou právní úpravu obsaženou v § 19a odst. 1, 2 a 4 zákona o katastru, vyplývá, že pokud má být na základě vytyčení hranice pozemků v terénu provedena změna v evidenci údajů v katastru nemovitostí, je nutné za tím účelem vyhotovit geometrický plán. To znamená, že pouhé vytyčovací náčrty nebo protokoly o vytyčení nejsou způsobilým podkladem pro zápis do katastru nemovitostí, tím je výhradně geometrický plán. Při obnově katastrálního operátu proto může být relevantním podkladem toliko geometrický plán, nikoli však vytyčovací náčrt či protokol o vytyčení. Pro úplnost soud dodává, že ani „... geometrický plán ... nemůže sám o sobě vyvolat změnu údajů katastru nemovitostí; k jeho zápisu do katastru (a tím vyvolání příslušných účinků v evidenci) dochází pouze ve spojení s příslušnou listinou, která jej doprovází a vyjadřuje vůli předkladatele vyvolat změnu údajů evidovaných v katastru“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011-47).
50. Vycházejí z citované právní úpravy soud shledal irelevantním, jak byl lomový bod 124-65 vytyčován v terénu. Z uvedených důvodů soud zároveň v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navržené dokazování protokolem o vytyčení hranic ze dne 16. 6. 2006 a vytyčovacími náčrty č. 284-660/2010 ze dne 22. 9. 2010, č. 311-506/2013 ze dne 23. 1. 2013 a č. 316-570/2013 ze dne 14. 5. 2013. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně tyto vytyčovací náčrty a protokoly o vytyčení hranic nesprávně označuje jako geometrické plány, ačkoli se o geometrické plány ve smyslu § 19a odst. 4 zákona o katastru (resp. § 49 odst. 4 katastrálního zákona) nejedná.
51. Soud připomíná, že lomový bod 124-65 byl určen v rámci pozemkové úpravy ukončené v roce 2004, a to na hranici této pozemkové úpravy. Soud zdůrazňuje, že předmětná pozemková úprava se netýkala parcel č. XF, XE ani XL, a proto z hlediska určení tehdy vzniklých lomových bodů bylo zcela irrelevantní, kde se nacházejí hranice mezi těmito parcelami. Jednotlivé lomové body začínající číslem 124 (toto číslo bylo jedním z mnoha čísel záznamů podrobného měření změn, které byly vyhrazeny pro předmětnou pozemkovou úpravu – srov. listinu označenou jako „PŘEHLED ZPMZ“ založenou ve spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod číslem 6/59) představovaly místa, kde se lomil průběh hranice předmětné pozemkové úpravy. To jednoznačně vyplývá ze stykového geometrického plánu pro pozemkovou úpravu (geometrický plán č. 176-528/01), založeného ve spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod čísly 6/25-26 a 6/27-28, a ze záznamu podrobného měření změn č. 176 včetně seznamu souřadnic a výkresu, založených ve spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod čísly 6/29, 6/30 a 6/31-32. Podstatný byl tehdy pouze průběh hranice pozemkové úpravy, a to při pohledu z plochy, na které pozemková úprava probíhala, směrem ven, a hranice pozemků (parcel) či ploty nacházející se mimo oblast pozemkové úpravy neměly pro průběh její hranice žádný význam.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

52. Ze stykového geometrického plánu soud zjistil, že původní hranice mezi parcelami č. XN a XR byla před pozemkovou úpravou rovná (bez lomů), lom se nacházel až na původní hranici parcel XN, XR a XE (trojmezí). V rámci pozemkové úpravy však byla parcela č. XN rozdělena na část č. XL a č. XS, která následně splynula s parcelou č. XC, jež vznikla rozdělením původní parcely č. XR. Z parcely č. XE byla současně oddělena část označená č. XT, která rovněž splynula s parcelou č. XC. Vytvoření parcely č. XS změnilo průběh hranice parcely č. XL, přičemž byl určen nový lomový bod 124-64 (na hranici parcel č. XL, XS a XR) a nový lomový bod 124-65. Ten se ovšem nenacházel v průsečíku hranice pozemkové úpravy s hranicí původních parcel č. XE a XN, tj. na trojmezí aktuálních parcel č. XL, XE a XC, neboť v tomto průsečíku byla hranice pozemkové úpravy rovná (bez lomu), tudíž tam nemohl být určen lomový bod. Tento průsečík byl z hlediska pozemkové úpravy naprosto bezpředmětný, neboť nijak neměnil průběh její hranice, ani jej v rámci pozemkové úpravy nebylo třeba popisovat, protože pro oblast dotčenou pozemkovou úpravou neměl žádný význam. Totéž platí pro průsečík hranice pozemkové úpravy s hranicí parcel č. XE a XF, kde se rovněž nenacházel žádný lom, a proto ani tento bod nebyl při pozemkové úpravě popsán. Lomový bod 124-65 byl určen na hranici parcel č. XL a XS (aktuálně XC) v místě, kde se nacházel roh plotu (tj. kde plot nepokračoval přímo, ale měnil směr), a v seznamu souřadnic byl popsán jako roh plotu, nikoli jako mezník či sloupek. Ani z popisu předmětného lomového bodu tak nelze dovodit, že by se měl nacházet na hranici aktuálních parcel č. XE a XL.
53. Podle názoru soudu tak z předmětného stykového geometrického plánu jednoznačně vyplývá, že lomový bod 124-65 není totožný s bodem trojmezí aktuálních parcel č. XL, XE a XC. Žalobkyně se tedy mylí, pokud se domnívá, že hranice mezi její parcelou č. XE a parcelou č. XL prochází lomovým bodem 124-65. Stejně tak soud ve shodě se žalovaným považuje za chybné ty vytyčovací plány (a protokoly o vytyčení), které lomový bod 124-65 nesprávně ztotožnily s trojmezím parcel č. XL, XE a XC, které se však nachází jinde. Soud nemohl přisvědčit názoru žalobkyně, že z detailu pozemkové mapy plyne, že bod 124-65 je na hranici parcel č. XE a XR. V době, kdy existovala parcela č. XR (tj. před pozemkovou úpravou ukončenou v roce 2004), lomový bod 124-65 ještě neexistoval; ze stykového geometrického plánu zároveň plyne, že by se ani nemohl nacházet na hranici původní parcely č. XR, neboť leží uvnitř původní parcely č. XN, konkrétně na hranici parcel č. XL a XS.
54. Teprve v rámci žalobkyní rozporované obnovy katastrálního operátu přepracováním vyvstala potřeba definovat body, kde se stýká hranice pozemkové úpravy ukončené v roce 2004 (tj. zároveň hranice území, jehož se týká obnova katastrálního operátu) s hranicemi jednotlivých parcel dotčených obnovou katastrálního operátu. V rámci obnovy katastrálního operátu byly proto určeny jednotlivé body začínající číslem 327, a to na základě vektorizace (zpřesněného) rastru dosavadní analogové katastrální mapy. Konkrétně bod trojmezí aktuálních parcel č. XL, XE a XC byl označen číslem 327-68 (resp. 003270068). Jak již soud vysvětlil výše, tento bod nelze ztotožňovat s lomovým bodem 124-65, což chybně činí žalobkyně vycházející z nesprávných vytyčovacích plánů.
55. Směrem k žalobkyni soud podotýká, že lomový bod 124-65 má od počátku (tj. od jeho určení v rámci pozemkové úpravy ukončené v roce 2004) stále stejné souřadnice: X 1 001 429.46, Y 745 237.23, Z 0.00. Není tedy pravdou, že by katastrální úřad poskytoval ohledně tohoto lomového bodu jiné souřadnice před obnovou katastrálního operátu a jiné po ní. Soud proto setrvává na svém závěru, že žalobkyní namítané pochybení nevzniklo při obnově katastrálního operátu, nýbrž při vytyčení hranic v terénu, kdy geodet chybně

považoval lomový bod 124-65 za bod trojmezí parcel č. XL, XE a XC, a v důsledku toho nesprávně posunul hranici parcel č. XE a XD s parcelou č. XL směrem do parcely č. XL. Žalobkyní naznačený spor o tuto hranici je tak ve skutečnosti sporem o vlastnické právo k části pozemků mezi správnou a nesprávnou hranicí, přičemž k řešení sporu o vlastnické právo není příslušný katastrální úřad ani žalovaný, nýbrž obecný soud.

56. K námitce žalobkyně poukazující na délku společné hranice jejích parcel č. XE a XF s parcelou č. XC soud připomíná, že žalobkyní zdůrazňovaný údaj 49,86 m nepředstavuje délku předmětné hranice, ale vzdálenost lomových bodů 124-65 a 124-66. Vzhledem k tomu, že lomový bod 124-65 se nenachází na hranici parcely č. XE, jak bylo vysvětleno výše, nelze podle názoru soudu ztotožňovat zmíněnou vzdálenost s délkou společné hranice, která je zcela evidentně menší. Pokud někteří geodeti uváděli údaj 49,86 m jako délku společné hranice parcel žalobkyně č. XE a XF s parcelou č. XC, jde opět o chybný údaj vyvolaný nesprávným ztotožněním lomového bodu 124-65 s trojmezím parcel č. XL, XE a XC. Ani tato námitka tak není důvodná.
57. Soud nepřisvědčil názoru žalobkyně, že správní orgány pochybily tím, že neprovedly šetření na místě. Soud zdůrazňuje, že na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním nebo na základě výsledků pozemkové úpravy se při obnově katastrálního operátu přepracováním pouze převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby. Pokud tedy katastrální úřad zvolil obnovu katastrálního operátu přepracováním, nelze správním orgánům vytýkat, že neprovedly šetření na místě. Soud zároveň nesdílí názor žalobkyně, že s ohledem na množství chyb a nejasností v obnoveném katastrálním operátu bylo šetření na místě nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci. Žalobkyní popisované chyby a nejasnosti jsou totiž toliko důsledkem subjektivního vnímání dané problematiky ze strany žalobkyně, nejedná se však o chyby či nejasnosti skutečné. Nutnost provést šetření na místě nelze podle názoru soudu dovodit ani ze žalobkyní zdůrazňovaného měřítka analogové katastrální mapy 1:2880 a jemu odpovídajícího kódu kvality 8 (žalobkyně hovoří o přesnosti 8).
58. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 1 As 401/2019-23, podle kterého z povahy obnovy katastrálního operátu přepracováním vyplývá, že dotčené osoby mohou namítat ve vztahu k vymezení hranic zejména pochybení katastrálního úřadu při použití výstupů dosavadní měřické činnosti, případně skutečnost, že katastrální úřad nezohlednil podklady, které měl při obnově katastrálního operátu k dispozici (např. doložený geometrický plán ve spojení s dohodou dotčených vlastníků o průběhu vlastnické hranice či příslušným rozhodnutím civilního soudu o průběhu této hranice). Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále konstatoval, že „[s]vým požadavkem na provedení místního šetření a zaměření v terénu se stěžovatel fakticky domáhá toho, aby katastrální úřad zjišťoval skutečný průběh vlastnické hranice. Jak je ovšem shora uvedeno, zjišťovat průběh vlastnické hranice katastrálnímu úřadu nepřísluší (srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, nebo ze dne 8. 2. 2018, č. j. 10 As 226/2017-60).“ Ve shodě s tímto závěrem zdejší soud uzavírá, že správní orgány nepochybily, pokud šetření na místě neprovedly, a jejich postup nebyl na újmu náležitěmu zjištění skutkového stavu, nedošlo ani k porušení zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu.
59. Žalobkyně má pravdu v tom, že podle § 41 katastrálního zákona platí, že „[k] obnově katastrálního operátu novým mapováním se přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, popřípadě dojde-li Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ke ztrátě, zničení nebo takovému poškození katastrálního operátu, že není možné nebo účelné ho rekonstruovat z dokumentovaných podkladů platného stavu.“ Shodnou úpravu obsahoval též § 13a zákona o katastru. Z pouhého údaje o měřítku dosavadní analogové mapy však podle názoru soudu nevyplývá, že by katastrální úřad musel provést nové mapování. Katastrální vyhláška i vyhláška č. 26/2007 Sb. totiž v bodu 15.6 počítají s tím, že se provádí obnova katastrálního operátu přepracováním i v případě analogových map s měřítkem 1:2800 a horším.

60. Zdejší soud současně odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2019, č. j. 62 A 221/2017-49, ze kterého vyplývá, že „[p]okud žalobkyně uvádí, že obnova katastrálního operátu měla být s ohledem na nepřesnost podkladů provedena nikoli přepracováním souboru geodetických informací dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, nýbrž mapováním dle § 41 katastrálního zákona, tak i tu se jedná pouze o subjektivní názor žalobkyně na postup správních orgánů. Nelze zpochybňovat způsob, resp. metodu, jakým katastrální úřad z moci úřední provedl obnovu katastrálního operátu.“ S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že námitka žalobkyně požadující provedení obnovy katastrálního operátu novým mapováním není důvodná.
61. K námitkám žalobkyně upozorňujícím na nízkou přesnost mapy soud připomíná, že hlavním cílem obnovy katastrálního operátu přepracováním je převod analogové mapy do digitální formy, tedy změna média, na kterém je mapa zobrazena, nikoli zpřesnění takového zobrazení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2020, č. j. 2 As 264/2018-46). Pokud tedy byly nové body začínající číslem 327 určeny s kódem kvality 8, odpovídá to měřítku původní analogové mapy (1:2880) a nejedná se o zhoršení kvality, jak tvrdí žalobkyně. Ke zhoršení kvality nedošlo ani u lomových bodů určených v rámci pozemkové úpravy ukončené v roce 2004; u těchto lomových bodů byl zachován kód kvality 3.
62. Poté se soud zaměřil na argumentaci žalobkyně upozorňující na fotografii pořízenou při nahlédnutí do spisu sp. zn. 15 A 35/2014 vedeného u zdejšího soudu. Z dokazování provedeného při jednání soudu vyplynulo, že předmětná fotografie zachycuje dva na sobě náhodně položené mapové podklady, a to listiny ze správního spisu žalovaného sp. zn. ZKI-LI-O-7/184/2014 označené číslem 15 („SOUTISK KMD – PK“) a číslem 16 („SOUTISK KMD – RASTR KN“), kdy listina označená číslem 16 prosvítá pod listinou označenou číslem 15. Soud proto přisvědčil závěru žalovaného, vyjádřenému již v napadeném rozhodnutí, že se nejedná o kopii soutisku a srovnání dvou mapových podkladů, ale o fotografii dvou na sobě náhodně položených mapových podkladů. Tvzení žalobkyně, že si pamatuje, že šlo o jeden list papíru, který nebyl průsvitný, soud naopak vyhodnotil jako nepravdivé a uzavírá, že žalobkyní předložená fotografie nic nevypovídá o údajném posunu hranic jejich parcel. Tato námitka tudíž není důvodná.
63. Soud nepřisvědčil ani argumentaci žalobkyně výměrami jednotlivých parcel včetně popisu jejich vývoje. Především je třeba si uvědomit, že výměra parcely není závazným údajem katastru nemovitostí, jak vyplývá z § 51 katastrálního zákona, resp. z § 20 zákona o katastru. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 11. 2012, č. j. 2 As 144/2011-47, dále vysvětlil, že „... výměry parcel jsou v katastru evidovány s přesností danou metodami, kterými byly určeny ... Je nepochybné, že přesnost původní evidované výměry byla dána právě přesností dřívější analogové mapy pozemkové evidence v měřítku 1:2880, za využití starších, méně spolehlivých technologií, a proto novým výpočtem na základě grafického počítačového programu byla tato výměra pouze upřesněna při zachování tvaru a rozměru nemovitosti, vymezené jejími hranicemi v zobrazovací rovině (geometrické určení nemovitosti). Právě z tohoto důvodu jsou ... Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru závazné pouze parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území ... Výměra parcely (vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách, jejíž velikost vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry) je pouze údajem derivativním a závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí není; rozhodující je právě závazné geometrické určení hranice pozemků.“ S tímto názorem, na který navázal Nejvyšší správní soud i v rozsudcích ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 102/2017-27, nebo ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 As 264/2019-24, zdejší soud plně souhlasí a připomíná, že v projednávané věci se údaje o výměrách parcel žalobkyně před obnovou katastrálního operátu a po ní neliší.

64. Parcela č. XD měla před obnovou katastrálního operátu výměru 642 m² (tento stav platil i ke dni 28. 6. 2006, kdy žalobkyně nabyla vlastnické právo k této parcele) a stejnou výměru má i po provedené obnově. Parcela č. XE měla před obnovou katastrálního operátu výměru 835 m² (tento stav platil i ke dni 28. 6. 2006, kdy žalobkyně nabyla vlastnické právo k této parcele) a stejnou výměru má i po provedené obnově. Parcela č. XF měla před obnovou katastrálního operátu výměru 16 m² (tento stav platil i ke dni 30. 8. 2006, kdy žalobkyně nabyla vlastnické právo k této parcele) a stejnou výměru má i po provedené obnově. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně ve správním řízení ani v žalobě neupřesnila, z čeho dovozuje, že se výměra jejich parcel zmenšila. Naopak dokument nazvaný srovnávací sestavení parcel, založený ve správním spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod číslem 6/20, potvrzuje, že k žádným změnám výměr parcel žalobkyně nedošlo. Pokud žalobkyně navrhla jako důkaz výsledek porovnání výměr založený ve spisu zdejšího soudu sp. zn. 14 Co 191/2021, resp. ve spisu Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 20 C 514/2015, soud podotýká, že jí nic nebránilo v tom, aby tento dokument předložila již ve správním řízení a poskytla žalovanému možnost na něj věcně reagovat. Za situace, kdy výměry parcel nejsou závazným údajem katastru a žalobkyně ve správním řízení neuvedla (ani nedoložila) žádnou relevantní skutečnost, která by zpochybnila správními orgány zjištěné výměry jejich parcel (ostatně veškeré dokumenty založené ve správním spisu včetně soutisků mapových podkladů potvrzují, že nedošlo k posunu hranic parcel, tudíž nemohlo dojít ani ke změně jejich výměr), shledal soud předmětný důkaz nadbytečným a v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. jej neprovedl.
65. Ze soutisků mapových podkladů založených ve správním spisu, tj. ze soutisku digitalizované katastrální mapy s mapou pozemkového katastru („SOUTISK KMD – PK“) a ze soutisku digitalizované katastrální mapy s rastrem katastru („SOUTISK KMD – RASTR KN“), soud zároveň ověřil, že katastrální úřad dodržel geometrické určení parcel, jednotlivé vektory při vektorizaci kopírovaly rastrovou stopu mapy a v případě parcel žalobkyně nedošlo k namítanému posunu jejich hranic ani ke změně jejich tvaru. Stejný závěr vyplývá také z porovnání výřezu katastrální mapy po provedené obnově katastrálního operátu (založen ve správním spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod číslem 6/21) se stykovým geometrickým plánem pozemkové úpravy č. 176-528/01 (založen ve správním spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod číslem 6/27-28) a s mapovou částí záznamu podrobného měření změn č. 176 (založena ve správním spisu katastrálního úřadu sp. zn. OR-512/2017-506 pod číslem 6/31-32). Žalobkyně ostatně svá tvrzení o údajném posunu hranic svých parcel v důsledku obnovy katastrálního operátu ve správním řízení nijak nedoložila. K důkaznímu návrhu žalobkyně dokumentem popsáním jako výsledek podrobné kontroly daného území společností Ags Plán s. r. o. z roku 2016 soud poznamenává, že žalobkyni nic nebránilo v tom, aby tento dokument předložila již ve

správním řízení a poskytla žalovanému možnost na něj věcně reagovat. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. tento důkaz neprovedl, neboť při obnově katastrálního operátu přepracováním se pouze soubor geodetických informací přepracuje do digitální formy a porovnává se, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu, přičemž předmětný výsledek podrobné kontroly nebyl v době obnovy katastrálního operátu součástí dokumentace katastrálního úřadu, tudíž nemohl být pro tuto obnovu relevantním podkladem. Na tomto místě soud zároveň opakuje, že tvrzení žalobkyně o údajném posunu hranic jejích parcel či změně tvaru těchto parcel byla jednoznačně vyvrácena mimo jiné soutisky mapových podkladů založenými ve správním spisu.

66. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobkyně není oprávněna namítat výměry parcel jiných vlastníků ani se domáhat posunu hranic parcel jiných vlastníků, neboť případnou (reálně neprokázanou) změnou výměry parcel jiných vlastníků nebo hypotetickým posunem jejich hranic nebyla žalobkyně jakkoli dotčena na svých právech. Stále totiž platí, že výměry parcel žalobkyně se vlivem obnovy katastrálního operátu podle obsahu správního spisu vůbec nezměnily a jejich hranice a tvary po obnově katastrálního operátu rovněž plně korespondují se stavem před touto obnovou.
67. Soud nesdílí subjektivní dojem žalobkyně, že v důsledku obnovy katastrálního operátu vznikly zcela nepřiměřené odchylky od původního zaměření a že nově zakreslené hranice ani přibližně neodpovídají hranicím, které byly vyznačeny v původním katastrálním operátu. Soud je naopak přesvědčen, že podklady založené ve správním spisu žádné nepřiměřené odchylky neprokazují a že hranice parcel po obnově katastrálního operátu odpovídají hranicím před touto obnovou, aniž by došlo k překročení mezních odchylek (srov. již zmíněné soutisky); totéž platí i o výměrách parcel žalobkyně. Tím bylo podle názoru soudu vyvráceno tvrzení žalobkyně, že katastrální úřad (resp. paní Jamborová) v dané oblasti naprosto zrušil klidový stav a udělal několik zásadních chyb, kterými žalobkyni poškodil. Stejně tak považuje soud za vyvrácené tvrzení žalobkyně, že závěry žalovaného jsou v rozporu se skutkovým stavem i s původními dokumenty, neboť ze správního spisu jednoznačně plyne, že katastrální úřad při obnově katastrálního operátu vycházel z dostupných měření a relevantních podkladů uložených v své evidenci.
68. Tvrdí-li žalobkyně, že pokud se s překreslováním začalo uprostřed obce a nebyla zachována vyžadovaná přesnost, muselo na krajích obce dojít k značným disproporcím, soud podotýká, že ani tyto údajné disproporce nebyly zjištěny. K opakovaným poznámkám žalobkyně, že příslušná pracovnice katastrálního úřadu uvedla, že „*se tam musela nějak vejít*“, soud připomíná, že parcely žalobkyně se nacházely na samém okraji území dotčeného obnovou katastrálního operátu a část jejich hranic byla pevně dána výsledkem pozemkové úpravy ukončené v roce 2004 a zachycena již ve stykovém geometrickém plánu pozemkové úpravy č. 176-528/01. Kromě toho existovaly v katastrálním operátu další údaje, z nichž musel katastrální úřad při obnově vycházet, a proto soud vnímá prohlášení, že „*se tam* [tj. mezi pevně danou hranici pozemkové úpravy a další pevné body] *musela nějak vejít*“, jako logické, byť do značné míry zjednodušené.
69. Soud nezjistil ani žalobkyni namítané porušení zásad správního řízení. Správní orgány postupovaly plně v souladu s právními předpisy (tj. dodržely zásadu legality upravenou v § 2 odst. 1 správního řádu) a neporušily ani zásadu šetření práv nabytých v dobré víře upravenou v § 2 odst. 3 správního řádu, neboť do práv žalobkyně nabytých v dobré víře nijak nezasáhly. K tvrzení žalobkyně, že si koupila pozemky, které jsou řádně vytyčeny na základě souřadnic z katastru nemovitostí, překontrolovala zákonem pověřenými osobami, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že vše souhlasí s evidencí katastru nemovitostí podle výpočtů pozemkové úpravy z roku 2004, postavila ploty a najednou je vše jinak, soud zdůrazňuje, že problém patrně vznikl právě při zmíněném vytyčení, kdy byl lomový bod 124-65 mylně ztotožněn s bodem trojmezí parcel č. XL, XE a XC, ačkoli jde o dva rozdílné body.

70. Lze tedy uzavřít, že katastrální úřad postupoval při obnově katastrálního operátu plně v souladu se zákonem, neboť pouze přepracoval soubor geodetických informací do digitální formy a ověřil, že stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Vzhledem k tomu, že stav údajů v katastru nemovitostí po provedené obnově katastrálního operátu plně koresponduje s příslušnou dokumentací, nemohl katastrální úřad námitkám žalobkyně proti obsahu obnoveného katastrálního operátu vyhovět.
71. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu vyhodnotil v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
72. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. června 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

